

Index Rerum.

cogitur, & quare? ibi num. 51. ibid. & 56. pag. 210
Vbi huius sententiae auctores referuntur. In emptione meliorationum, quas emphyteuta fecit in re emphyteutica, praefertur extraneo emptori pro pretio ab illo oblato, quod ad hunc effectum sibi praedicendum est. d. 17. n. 16. pag. 218
Ius habet redimendi feudum a vasallo alienatum in casibus iure permittis, pro pretio oblato ab extraneo emptore, ibi n. 17. ibid.
Si rem duobus pro eodem tempore locet, & secundum in eius possessionem inducat, putat Hieron. Ceual. quod cum per eum ipse possideat, censetur & ipse conuentus per mediam personam ipsius secundi conductoris a primo conuenti, cuius sententia refellitur. d. 19. nu. 36. cum 3. feqq. p. 243
Dominus si in semper auocat, nec inter creditores computatur. d. 30. n. 17. p. 375
Domo destructa saltem remanet area quae potissima aedificij pars est eius ius conseruans cui proinde credit superficies, d. 33. n. 8. p. 405
Domus proprietatis non tantum in superficie consistit, sed etiam imo multo magis in area. ibid. nu. 52. p. 413
Domus si simpliciter alicui obligetur, vel legatur, quae superficie extincta ad arcam reducatur, vel in aliam speciem mutetur, hypotheca, & legatum non minus in ipsa area vel specie mutata conseruabuntur. d. 33. n. 53. cum 8. feqq. feqq. p. 413
Idem si in area simpliciter obligata, vel relicta sit, cui aedificium postea fuerit impositum, ibidem.
Donandi animus in dubio non praesumitur, sed error magis, etsi nec is alius praesumi soleat. d. 21. n. 75. p. 270
Donata res alicui ad sacros ordines suscipiendos, in proprium eius illos accipientis, patrimonium transit, de qua vt tali solus ipse disponere potest. d. 34. n. 95. p. 463
Donatio a matre filijs facta, si ad secundas nuptias transeat, vel turpiter viuat, etiam ex ingratitudinis causa regulariter reuocari nequit. d. 7. n. 40. p. 75
Inter virum, & uxorem traditione inuita facta, morte confirmatur, non aliam. d. 4. nu. 47. p. 39. & 60. p. 40. & d. 21. n. 69. p. 267
Donelli ratio, & interpretatio ad l. scripturas 11. C. qui potiores merè cebrina, & singularis est aduersus communem, & veram interpretationem eiusque fallacia ostenditur. d. 21. n. 21. ad 54. p. 255. vsque ad 264
Dos habet priuilegium tacitae hypothecae respectu anteriorum creditorum, similes hypothecas tacitas habentium, non etiam respectu habentium expressas, tam iure communi, quam Regio, contra plures, d. 21. n. 68. p. 267
Data tantum hoc priuilegium habent, non etiam confessa regulariter, & qualiter hoc procedat? ibi n. 69. cum 3. feqq. ibid.
Etsi promissa tantum fuerit, potest promittens ad eius solutionem a marito cogi, qui eius non exacta, aut accepto lata periculum subibit, ac vice versa maritus promittenti adstrictus est ad recipiendam dotem, quandocumque sibi solutam, & qualiter hoc procedat? d. 26. n. 31. pag. 324
Etiam ante contractum matrimonium promissa, ex die contracti matrimonij tantum deberi incipit.

Si initio contracti matrimonij promissa sit marito, bona sua pro restitutione obliganti, eius numeratio ipsi facta etiam post pecuniam ab alio acceptam, cui eadem fuit hypotheca supposita, retrotrahitur ad initium illud potio-temque facit hypothecam pro dote constitutam, ea quae pro debito prius accepto postea facta est. d. 26. n. 32. p. 324
Idem nonnulli volunt, etsi ante contractum matrimonium dos promissa si quorum sententia refellitur. d. 26. n. 41. p. 325
Dos siue vxor in rebus dotalibus, vel ex dote comparatis extantibus, vel et matrimonio praerogationem habet ceteris creditoribus anterioribus, etiam hypothecam habentibus. d. 30. n. 18. p. 375
Dote retardata an pro ea possit vxor aliquid interesse accipere. dissertat. 35. num. 49. & feqq. pag. 479
Dotis augmentum ab vxore constante matrimonio factum marito, simile donationis incrementum facienti in fraudem creditorum mariti factum censetur. d. 21. n. 13. p. 257
Et qualiter hoc procedat? ibi n. 73. p. 269
Promissio initio contracti matrimonij facta excludit praesumptam fraudem subsecuta confessionis receptae dotis. dissert. 21. num. 71. & 73. pag. 268. & 269
Vide etiam in verbo *confessio receptae dotis*, & verbo *hypotheca*.
Dotis promissio ab initio contracti matrimonij facta, & eius augmentum in rebus mobilibus ex intervallo subsecutum, qualiter differant, & quae sit eorum differentiae ratio? d. 21. n. 73. pag. 269
Dotalis res vxoris, licet matrimonio constante ad qualequale mariti dominium pertineat, tamen reuera ipsius vxoris sunt, eique semper soluto matrimonio, vel marito ad inopiam vergente incolomes manent. d. 11. n. 39. p. 7
In eam rem bona mariti tacite hypothecae iuri supposita sunt. d. 2. n. 63. p. 10
Rursus vide in verbo *Maritus*.
Dubitationis tollendae causa quod dispositioni adiectus, illi non officit, nec rei substantiam mutat. d. 29. n. 30. p. 367
Duo si requirantur ad alicuius actus consummationem ille praefertur, in quo prius ea reperitur. d. 19. n. 17. p. 238
Duobus ex malis, vide in verbo *Malis*.
Duplex stipulatio, & repromissio adeo frequens fuit olim in venditionis contractu, vt in consuetudinem transferit. dissertat. 20. num. 29. pag. 250

E

Ecclēsia, etsi non possit directe, & immediatē irritare matrimonium, quatenus est Sacramentum, at potest indirecte, & remote, & qualiter? d. 10. n. 60. p. 102
In locatione praediorum suorum nullam affectionem, vni potius, quam alteri locandi, sed solam vtilitatis rationem praeculis habet, & quare? d. 11. n. 51. p. 157
Etiam absque solennitatibus emphyteusim concedere potest, & an talis consuetudo generaliter probata sit? d. 15. n. 39. p. 185
Idem cum iam antea emphyteusim concedere consuevit; in quibus & similibus terminis facultas

Index Rerum.

facultas iure data in perpetuum concedendi, dumtaxat intelligitur quoad descendentes, non etiam quoad extraneos. dissertat. 15. num. 40. pag. 186
Eius res infendari, vel emphyteuticari solite, vacante feudo, vel emphyteusi possunt dehinc abique vlla solennitate concedi. d. 15. num. 76. pag. 191
Etiam si praecesserit iuramentum de non infendando, vel emphyteuticando R. P. in consilio, & quare, & ad quae bona tale iuramentum referendum sit? ibi num. 77. ibid. & Auctores referuntur n. 79. ibid.
Cetera vide in verbo *Conductor*, & in verbo *Emphyteusis*.
Ecclesia tantum potest cognoscere, & declarare contractum, vt vsurarium, vel vsura suspectum; d. 18. n. 59. p. 357
Ecclesia diruta ac in eodem loco denuo aedificata veteris Ecclesiae qualitatis & priuilegii non gaudet, nisi ei denuo concedatur. diss. 33. n. 77. p. 452
Ecclesiae, vel monasterij bona ob magnum res alienum alienari legitime possunt, d. 35. num. 140 p. 496
Ecclesiasticus Princeps cur possit indirecte matrimonium clandestinum irritare; secularis autem non aequè possit iuramentum etiam indirecte irritum constituere? d. 10. n. 62. p. 102
Electionem plures populo tribuunt de idoniore ex duobus filiis simul Regi nascentibus, in Principem, seu futurum Regem, quorum sententia duplici ratione conuincitur. d. 4. nu. 61. & 62. p. 40
Rursus vide in verbis *Regnum, Regum electio, Rex*.
Electio vel nominatio incerti de certis, puta vnus ex familia, vel libertorum genere, si in fidei commissio perpetuo alicui inuicta sit, illo non nominante, fideicommissum deserit omnibus illius generis personis. d. 16. n. 45. post princip. Quid in maioratu? ibi, ad finem.
Electus ad temporale officium pro certo ac designato tempore, puta pro hoc anno, & factio alicuius iniuste impeditus, pro eodem tempore integrè officio vti; non potest cessante impedimento redintegrationem petere pro tempore praeritio, sed ad interesse tantum agere contra iniuste impeditum. diss. 20. num. 45. pag. 252
Emancipatio ius patriae potestatis, & sui heredis, quod in illo fundatur tollit. dissert. 17. n. 62. pag. 117
Eius, & patriae potestatis differentia a Iustinianio sublata est, ita ut emencipatos filios non minus quam suos parentibus succedere. d. 11. n. 65. p. 117
Emancipati filij etiam hodie vt sui non transibunt ex veriore, ac receptiore sententia, cuius auctores referuntur. dissertat. 11. num. 67. & 69. ibid.
A Iustinianio aequiparati sunt suis quoad successionem, ita vt Praetoris auxilio non egeant, & quoad alios iuris effectus, non quoad succedendi modum, nec quoad qualitatem, & praerogatiuam iuratis, & quare? ibid. n. 67. ibid.
Quod de illis iure traditum est, ad suorum similitudinem succedere, non significat, eos effectos esse heredes, sed non minus parentibus succedere, quam succedunt in potestate constituti, quamquam diuersimodè. d. 11. n. 72. p. 118
Cetera vide in verbo *Filius*.
Eius a male fidei possessore praescribere nequit

rem a se comparatam, si dominus ius suum ignoret. d. 8. n. 34. p. 83
A domino sub conditione resoluitua additio- nis in diem, eandem quam alius conditionem offerens, ei praefertendus est, ad eumque effectum certior reddendus de oblata ab altero conditione. d. 17. n. 19. p. 218
Post venditionem alteri factam, si inductus sit in possessionem rei emptae, primo emptori praefertur. d. 19. n. 3. p. 236
Et eius reg. ratio. d. 9. n. 12. & 13. p. 237
Idem si emerit a non domino, quoad Publicianam actionem respectu primi emptoris, cum quo concurrat ad auocandam rem emptam, a cuius possessione cecidit. d. 19. n. 11. p. 237
Cetera vide in verbo *Tenditio*.
Emerere, vel vendere inuitus nemo compellitur. d. 19. n. 9. p. 363
Emens censum super re aliqua immobili, vel aequi- pollenti inpositum, rem ipsam emere non censetur. d. 31. n. 1. & 6. p. 382 & 383
Contrarium numeris sequentibus. ibid.
Emens bona fide a conductore rem conductam, eam 30. annorum spatio aduersus Dominum praescribit, etiam si ei semper a conductore pensionis solutae fuerint Domino tamen ratione iustae ignorantiae restitutio competit. d. 34. n. 91. p. 462
Emens bona fide ab emphyteuta usufructuario, vel feudatario non aequè rem praescribit aduersus dominum, ac emens a simplici conductore, & quare? d. 34. n. 93. ibid.
Emptionis & venditionis contractui si sit admixtum pactum aliquod, duplex in eandem rem personalis actio perditur est, altera in factum seu praescriptis verbis, altera ex empto. vel vendito, & quare? d. 32. n. 10. p. 392
Emptio rei suae non consistit, & quare? diss. 32. n. 22. p. 393
Emptio & venditio vera celebratur in censuali contractu non rei censitae, sed iuris exigendi ex ea redditum annuum. d. 34. n. 16. p. 445
Emptio certa pensionis annuae super certo fundo, vel castro, non est illicita, aut sceleratitia. d. 35. n. 24. & feqq. p. 474
Emptoris creditoribus agentibus ad distractionem rei emptae, & per traditionem acceptae, quasi in ipsius dominio existentis, vt illis satisfiat ob aliorum emptoris bonorum defectum, poterit tunc venditor, qui de pretio fidem non habuit, rem venditam in illorum concursum sibi vindicare. d. 30. n. 44. p. 377
Emptor etsi expressè solutionem non promittat, si tamen tacite id faciat, dilatione ad soluendum sibi a venditore data acquiescens, fidem suam adstringente, censetur, quod statuto tempore soluet, eamque venditor sequi, qui proinde rem venditam vindicare nequit sed tantu lapsu tempore ad pretium agere. d. 30. n. 49. & 51. p. 378
Contrarium refertur. n. 50. p. 378
Emptor, qui pretium debitori dedit, nec ab eo rem accepit, eam pro pretio a se tradito obligatam non habet, ita ut in ipsa anterioribus venditoris creditoribus praefertatur. d. 30. n. 74. p. 381
Emptor post contractum perfectum periculum in re emptae contingens subit. d. 33. n. 21. p. 406
Emptor secundus rei emphyteuticae, vel feudalis, inuestituram a domino directo accipiens, praefertur primo, in corporalem etiam possessionem inducto ab emphyteuta, vel vasallo, qui domino interquisito reddidit, contra nonnullos. d. 19. nu. 52. pag. 242

Index Rerum.

Idem et si primus emptor post secundum inue-
nituram à domino acciperet, & quatenus. 53.
ibid.

Emphyteusis si finita sit propter generationem
finitam, possunt descendentes, vel proximio-
res intra quartum gradum petere renouatio-
nem eius fieri, et si ea non fiat, quasi ob ini-
uriam factam appellare. dissertat. 13. num. 15.
pag. 153

Habet specialem renouationis æquitatem, vt
& feudum, propter vtile dominium ex eis
translatum in emphyteutam & feudatarium,
ibi n. 16 & 18. p. 203

Si temporaria sit, non ad vitam facta, sed ad
longum, vel longissimum tempus, et si domi-
nium vtile transferat, quemadmodum vitalitia,
non tamen per omnia eodem iure censetur, &
idè renouationis, æquitas in ea regulariter
locum non obtinet ex veriore, ac receptiore
sententia, contra nonnullos. dissertat. 13. nu. 23.
pag. 154

Ecclesiastica, Authenticorum iure prohibita
fuit concedi nisi pro accipiente, & duobus
heredibus, nempe filiis, & nepotibus, aut
pro viro, & vxore, qui specialiter fuerint
nominati, & cur in his terminis renouatio
vltra tertiam generationem non admittatur,
etiam virtute præcedentis pacti? dissertat. 15.
n. 26. p. 183

Secularis, seu privati, vt vocant, simpliciter
pro heredibus concessa, extraneos quoque com-
plectitur. d. 15. n. 33. p. 184

Ecclesiastica sui natura extraneos heredes ex-
cludit, adeoque ad descendentes dumtaxat referri
debet. d. 15. n. 34. ibid.

Permissa est, perpetuo siue in infinitum concedi
quæ permissio generalis est nedum respectu
descendentium, sed & eorum extraneorum,
de quibus vel specialiter cautum fuerit, vel
sub verbis nimis amplis, & eius rei, exempla,
si modo debita solennitas in concessione in-
terueniat. d. 15. n. 37. & 38. p. 185

Si concessa sit alicui pro se, ac descendentes,
vel descendentes, & his, qui iure heredes eius
fuisse, & vxor ultimi possessoris ab eo heres
instituta, in possessione prædij emphyteutici
reperiatur, cogenda est illud restituere prone-
poti primi emphyteute, ita petenti, ac defensa
decisio Lusitana aduersus Anton. Gammam.
d. 15. n. 35. p. 184

Vitalitia paulò latius vsurpato vocabulo per-
petua dici solet, & quare? dissert. 15. num. 46.
pag. 186

Si non ob finitam generationem vacuit, sed ob
emphyteutæ culpam, renouationis petendæ
ius cessat, idemque in feudo. d. 15. n. 87. p. 193

Ob culpam amittitur, si domino irrequisito
fuerit alienata, idemque in feudo. d. 15. n. 96. p. 195

Alia est merè familiaris, siue ex pacto, & pro-
uidentia, alia merè hereditaria, & alia mixta,
idemque in feudo, & quæ sit merè familiaris?
d. 16. n. 9. p. 201

In ea & simili feudo soli descendentes primi
acquirentis succedunt, licet defuncto heredes
non sint, & qualiter hoc contingat? d. 16. n. 10.
ibid.

Merè hereditaria quæ sit, & notata differentia
quoad conceptionis modum inter emphyteu-
tum secularem, & Ecclesiasticum, diss. 16. n. 11.
ibid.

Mixta, siue secundum quid hereditaria quæ sit?
d. 16. n. 12. p. 202

Merè familiaris, si ad certas vitas vel genera-
tiones restricta sit, eis finitis proximiores con-
sanguinei ultimi possessoris renouationis peten-
dæ ius habent, licet ei heredes non sint,
idemque in feudo, & in quo à feudo differat, &
cum eo conueniat? d. 16. n. 19. cum seqq. p. 203

Si sit merè hereditaria, ad vitas duorum, vel
trium heredum limitata, eis finitis, ad renoua-
tionem petendam dumtaxat admittitur heres
ultimi possessoris, exclusis consanguineis non
heredibus, idemque in feudo, dissert. 16. n. 24.
pag. 204

Si sit mixta, ad renouationem petendam pro-
ximior consanguineus non admittitur, nisi simul
sit heres, vt & in feudo, in quibus ad successio-
nem quoque requiritur, quod consanguineus
sit heres saltem in bonis allodialibus defuncti,
d. 16. n. 25. ibid.

Mixta in hoc conuenit cum merè hereditaria,
quod absolute ad renouationem impetrandam
hereditariam qualitatem exigit, ab eaque differt
quoad prælationem, quia in merè hereditaria he-
res etiam extraneus præfertur consanguineo, in
mixta consanguineus heredi extraneo, idemque
in feudo, d. 16. n. 26. & 27. ibid.

In merè familiari, & in mixta præferuntur lo-
cum habet ius renouationis concedendæ filiis,
vel cognatis proximioribus defuncti, propter
peculiaritatem affectionem ad res, quæ in dominio
saltem vtili maiorum suorum fuerunt. d. 15. n. 19.
p. 153

Absolute hereditaria, siue pro quibuscunque
heredibus concessa, tanquam libera alienari in
quemcumque potest, vt & feudum, quod in
perpetuo sic concessis intelligitur, & quare?
d. 16. n. 29. p. 204

Si non perpetuo pro omnibus heredibus con-
cedatur, sed limitatè pro duobus aut tribus,
vniuersaliter, vel generaliter designatis, non
alij quam heredes in ea, & simili feudo succe-
dunt, quamuis hi possint esse extranei; eadem-
que ratione quibuscunque ultimi possessoris
heredibus renouationis ius competit. d. 16. n. 30.
p. 205

Si sit nominationis, & ante illam factam em-
phyteutæ mors contingat, liberè ad dominum
revertitur, vt possit eam cuiuscunque voluerit
concedere, nec ad renouationem faciendam
cogi potest, & quare? d. 16. n. 31. cum 2. seqq.
p. 205

Alicui pro se, & personis nominandis concessa,
ita demum etiam non facta nominatione ad
heredes eius transit, si perpetuo sic concessa sit,
secus si temporaliter alicui concedatur, puta
pro se, & duobus, vel tribus personis, a se vel alio
possessore nominandis, contra plures. d. 16. n. 38.
& 39. p. 206

Etiam temporaliter concessa, si non sit merè
nominationis, sed restricta ad aliquos de fami-
lia, vel ad heredes, ex nominationis defectu
non perit, & qualiter tunc in ea succedatur.
d. 16. n. 45. per totum. p. 208

Origo eius nulla alia fuit, quam rem ad me-
liorandum dare, & vnde sic dicta sit? d. 16. n. 79.
& 80. p. 214

Illa finita, finitum est ius emphyteutæ, ne ad
eam successores ex iuris rigore admittantur,
non verò absolute, etiam quoad meliorationes,
vt existimauit Ripa, quia illæ pertinent ad fa-
cientem, & eius heredes, etiam extraneos, vt
in feudo, aduersus Fachin. d. 16. num. 81. & 82.
p. 214

Index Rerum.

Si sit merè familiaris, & ad extraneum heredem
cui meliorationem ius competit, peruenit, ius
renouationis petendæ proximioribus dumtaxat
competit pro pensione correspondente valori
præsentis. d. 16. n. 86. p. 215

Emphyteuta si canonem debito tempore non
soluerit, nempe intra biennium si sit Ecclesiæ,
vel triennium, si priuati, ipso iure emphy-
teusim amittit. d. 15. b. 88. p. 104

Item si pacta in emphyteutica concessione sibi
apposita non seruauerit, vt & in feudo. d. 15.
n. 95. p. 195

Si à possessione rei emphyteutica ceciderit,
potest eam etiam ab ipso directo domino vindic-
icare, omnimode præferendus est priori em-
phyteutæ, cui res tradita non est, idemque in
conduttore ad longum tempus, & quare? d. 19.
n. 45. p. 241

Primo nominatus ab eo, cui nominandi facultas
concessa est, secundo nominato, cui tradita est
possessio præfertur ex sententia Perreiræ, cuius
contrarium defenditur. diss. 19. num. 46. & 47.
p. 242

Si emphyteusim duobus vendat irrequisito do-
mino, primus emptor inuestituram à domino
habens, præfertur secundo, in corporalem pos-
sessionem à venditore inducto, idemque in feuda-
tario vendente, & eius rei ratio. d. 19. n. 50.
& 51. p. 241

Si rem emphyteuticam specialiter duobus obli-
get, primo absque domini directi consensu, se-
cundo vero cum consensu domini, qui postea
priorem hypothecam ratam habeat, secundus
creditor, qui prius consensum habuit, primo
præfertur. d. 19. n. 54. p. 242

Emphyteutica concessio ab Ecclesiâ alicui perpe-
tuò facta, siue simpliciter, siue pro se, & heredibus,
tametsi debita solennitate adhibita, non in-
telligitur pro heredibus etiam extraneis, vt
malè voluit Bald. sed tantum pro descendenti-
bus in infinitum, iuxta primordiale Eccle-
siasticæ emphyteuticæ naturam. d. 15. n. 31. p. 183.
& n. 32. p. 184

Quod non possit etiam expressè ab Ecclesiâ ex-
traneis fieri præter virum, & vxorem, nec id ius
sit correctum per Auth. perpetua, C. de Sacros.
Ecclesiæ corp. vnde sanctorum, existimantur plu-
res, cuius contrarium tanquam verius, ac re-
ceptius defenditur. dissertat. 15. num. 36. & 37.
p. 185

Habens in emphyteusim fundum sterilem, qui
eum sui cultura meliorem reddidit, ipsum ad
suos suos heredes etiam extraneos perpetuo
transmittit, nec tertia generatione talis emphy-
teusis finitur, licet hoc in instramento non
aperiatur, ex doctrina Bart. quam Doctores
communiter intelligunt de emphyteusi Eccle-
siasticæ, sed contrarium, quod de seculari tantum
senserit, nec vera sit in Ecclesiastica nisi quoad
hoc vt perpetuo sit transmissibilis ad heredes
sanguinis, non etiam ad extraneum, tanquam ve-
rius defenditur, nisi dominus velit fundum re-
tinere, & meliorationes solueret. d. 15. n. 9. cum 5.
seqq. p. 194

Emphyteuta ab obligatione soluendi canonem pe-
nitus liberatus, si res emphyteutica omnino
pereat, secus si pro parte & quando hoc pro-
cedat. d. 33. n. 63. & 64. p. 420. & 421

Emphyteuticari, vel infundari res solite dicuntur
etiam ex vniuerso actu continuato per spatium 40.
annorum, iure requisitum ad præscribendas
res Ecclesiasticas, quequid annulli binum

actum intra spatium illud requirant, quorum
sententia eo casu vera esse intelligitur, quo non
constat, vtrum ab initio adhibita fuerit solen-
nitas, necne, secus si adhibita fuisse appa-
reat. d. 15. n. 80. 81. & 82. p. 192

Emphyteuticæ res non semper meliores ab em-
phyteuta redduntur, sed aliquando deteriores,
quo casu renouationis ius, & æquitas cessat,
d. 16. n. 84. p. 214

Aliquando verò meliores redduntur non ma-
iore, quam necessaria possessorum impensa, sed
ob valoris incrementum, eis à tempore datum,
quo casu renouationi locus est pro pensione de-
bita inspecto valore præsentis ibi, numer. 85.
pag. 215

Emphyteuticus, & feudalis contractus inter se si-
miles sunt, & locationi valde proximi, cum ad
certas vitas, vel generationes constituti sunt,
& in illis renouationis ius concessum est des-
cendentibus, vel proximioribus cognatis intra
quartum gradum ultimi possessoris. d. 15. n. 1.
pag. 179

Vrillimi sunt non tantum exteris, sed & His-
panis, maxime Lusitanis, & Gallicis, ibi n. 2.
ibid.

Cætera vide in verbis feudum, locatio ad longum
tempus, nominatio, & renouatio.

Enumeratio quarundam specierum post genera-
lem dispositionem facta, regulariter illam non
restringit, & quare? d. 29. n. 37. 38. 43. & 44.
p. 308

Etiam iure, atque ita prohibitum quid faciens,
quod licitum putant à dolo excluditur, & ordi-
natum legis certam civitat. d. 35. n. 12. p. 490.

Errat plerumque perniciosè sub autoritate
iuris scientiæ. d. 16. n. 1. p. 200

Errat potius præsumitur quam donatio. diss. 21.
45. post princip. vers. At in dubio.

Et potius quam malitia, vel delictum, ibidè
circa fin. vers. Ex eo planè.

Esther consilium, & factum quam felix facit ad
Israheliticæ populi salutem? d. 4. n. 93. p. 46

Etiam dictio, sui natura difficiliorum casum im-
plicat. d. 23. 76. p. 293

Etymologia cum generalior est etymologiatò, &
habet tanquam genus ad speciem, d. 35. n. 17.
p. 473

Euetardus Bronchorst ad consuetudinem indu-
cendam & si actus extrajudiciales cum commu-
ni admittat, ab ea discedit, dum duobus tantum
actibus per decennij tempus contenta est, nam
plures ipse, longiusque tempus requirit. diss. 3.
n. 39. p. 28

Euictio in contractu emptionis, & venditionis ex
ipsum natura venit, et si nihil à contrahenti-
bus dictum fuerit. d. 34. n. 17. p. 445

Ex dictio, sui natura separationem, & exclusio-
nem denotat. d. 18. n. 16. vers. Quaratione. p. 231

Exceptio debet esse de regula, d. 2. num. 40. p. 17. &
d. 11. n. 34. p. 111

Probanda est ab allegante. d. n. 36. p. 27

Proptèr dicitur quæ actioni opponitur; quæ
vero illi non opponitur, non proptèr exceptio
est, sed latè, & absinè, quæ facti, vel intentio-
nis dicitur, aut generali nomine defensio; quæ
et si per partem non sit opposita, potest à iudi-
ce ex officio suppleri, repellendo à iudicij li-
mine agentem sine actione. diss. 12. nu. 37. & 38.
pag. 141

Relocationis verbalis, obiecta in iudicio
summario euacuationis domus non ob id reii-
cienda est, quod alioquem requirere indagati-
onem.

Index Rerum.

nem videatur, & quare? diff. 14. numer. 6. & 7. pag. 162
 Alioquin indaginem requirere, siue longum examen perere dicitur tam respectu temporis, ad sui probationem necessarij, quam iudicij summarij, in quo opponitur, & quare? d. 14. n. 8. ibid.
 Non dicitur altiore indaginem requirere, si intra paucos dies examinari valeat, quod iudicis relinquatur arbitrio ubi certus terminus non fuerit instantia, & processui assignatus, d. 14. n. 9. p. 163
 In contenti probati posse dicitur, si intra terminum, instantia, & processui à iure assignatum, probari valeat. n. 10. ibid.
 In causa executiva opposita, intra 10. dies omnino probari debet, ibi, n. 11. ibid.
 Omnis admitti debet, quæ intra eum terminum probari valeat, & si non sit ex illis, quæ in Regiis legibus exprimentur, ibi, n. 12. ibid.
 Lætionis ultra dimidiam, opposita executivæ agentis ex instrumento venditionis, aut locationis, omnino dissimilis Parlad. videtur ab his, quæ Regiis legibus expressæ sunt, & ad eò male quadrare executivæ viæ, ac pullata vestis ad nuptias, cuius sententia rescitur, & contraria praxis remissivè refertur. dissert. 14. num. 13. pag. 165.
Tua non interest, vel tibi actio non competit, est litis finitæ, & impedit litis ingressum, vel etiam progressum si talis exceptio lite pendente superueniat. d. 19. n. 16. p. 237
 Non numeratæ pecuniæ, obiecta à debitore recognoscens chirographum mutui intra biennium, per se inest, & à iure præsumitur, adeoque ipso iure tutum reddit recognoscens, dum contrarium ab adversario probatum non fuerit. d. 25. n. 17. p. 310
 Etiam si chirographum vallatum sit iuramento, non confessioni acceptæ pecuniæ, sed promissioni solvendi accedente, n. 18. p. 311.
 Cum in ipso recognitionis actu opponitur, recognitionem ipsam, sub ea qualitate factam, infirmam & incertam reddit. dissert. 15. num. 19. pag. 311.
 Si tunc fuerit omiſſa, an postea admittenda sit intra terminum præstitutum opponendis, ac probandis adversus executionem exceptionibus, articulus est controversus, qui ad partes examinatur. d. 25. n. 20. negativa sententia fundatur vsque ad n. 24. p. 311. & affirmativa à n. 25. ibid.
 Ex media ac veriore sententia, si in ipso actu recognitionis intra biennium factæ opposita non sit, postea intra terminum probandis exceptionibus præsumi non admittitur cum iure ac privilegio transferendi in adversarium onus probandi contrarium; admittitur tamen assumpto tali onere, & quare? ibi, numer. 32. 33. & 34. p. 311.
 Adversus publicum instrumentum, cui executiva vis per statum conceditur, certis admittitur exceptionibus ad eam impediendam, quod hæc non numeratæ pecuniæ non admittatur nonnulli existimantur. d. 25. n. 21. p. 311
 Sed contrarium quod admittatur, etiam cum privilegio transferendi probandi onus in adversarium, si biennium lapsum non sit, tanquam verius, ac receptius defenditur. n. 26. Vide rursus in verbo *iura, leges iuris communis*, ibid. Nulla admittitur adversus confessionem absolutam, puram, certam & elatam, ad illius execu-

tionem impediendam. d. 25. n. 23. ibid.
 Petri non soluti, vel rei non traditæ, intra legitimum tempus obiecta, & probata executionem impedit. d. 25. n. 27. p. 312
 Executio dirigi potest adversus tertium possessorem, ad quem res obligata pervenit ex titulo, à debitore etiam mediata habito, & à lege ipsa etiam semota partium conventionem improbat, ac nullo, & quare? d. 14. n. 32. p. 166
 Pro canone debito ex fundo emphyteutico, absque domini directi licentia alienato, dirigi an possit, adversus tertium possessorem, ad quem eodem modo res pervenit? d. 14. num. 33. cum seqq pag. 167
 Dirigi an generaliter, & indistinctè possit adversus possessorem rei censui reservatio, aut consignatio obligata? d. 14. n. 35. p. 167. & n. 38. pag. 168
 Dirigi etiam potest adversus tertium possessorem rei, litigiosi vitio affectæ, & qualiter id ad praxim applicari possit in agente ex personali actione, quando id vitium inducitur est alienatione facta pendente lite super dominio rei? d. 14. n. 40. & 41. p. 168
 Adversus possidentem ex titulo simulato recta via intenditur, d. 14. n. 48. p. 173
 Et adversus possidentem rem creditorum specialiter obligatam cum clausula de non alienando etiam contra clericum in foro seculari, adversus Gasparem Rodericum, cuius fundamentis satisfas. d. 14. n. 49. 54. & seqq. p. 173. & 174
 Adversus depositarium, commodatarium, colonum, & inquilinum pro debito, exequibili eorum, à quibus ita tenent, an competat? d. 14. n. 62. p. 176. & d. 20. n. 18. p. 249
 Chirographi recogniti, nedum non impeditur ob qualitem individuam à recognoscens additam, nec in chirographo contentam, sed aliquando nec ob contentam in ipso chirographo. d. 25. n. 35. p. 315. & seqq. ubi exempla traduntur.
 Eius qualitas necessariò verificari debet antequam mandatum de exequendo decernatur, nec sufficit eam postea verificari. dissert. 16. n. 22. pag. 203
 Vide etiam in verbis *Chirographum, Recognitio, & Qualitas*.
 Executio pro pensione census emphyteuticæ, vel consignatiui redimibili, non competit adversus tertium fundi censuarij possessorem, si ex titulo valido, nec iure improbat possideat, contra nonnullos. d. 14. n. 37. vers. *Ad 2.* & n. 38. p. 170
 Executio ex instrumento competens, tantum locum habet ad instantiam creditoris, cum quo illud confectum est, non vero tertij, etiam si eius interest, & qualiter id procedat. d. 27. n. 4. & 25. p. 339. & 342
 Executio ex instrumento ei competit, cum quo illud celebratum non est, si adeo eius interest ut actio ipsi competat eo nomine. d. 27. num. 25. p. 342
 Executio virtute instrumenti regulariter non competit pro eo, quod tacite inter partes actum intelligitur, sed pro eo tantum, quod nominatim in ipso instrumento comprehensum est. d. 28. n. 30. n. 353
 Executio competit pro eo, quod tacite & indirectè ex instrumento colligitur, absque aliquo extraneo actu, vel adiuncta iuris interpretatione, & quando id procedat? diff. 28. num. 31. p. 353
 Executio

Index Rerum.

Executio locum habet non solum in re expressa hypothecata, sed etiam tacite & virtualiter ex interpretatione legis. ibid. n. 33. ibid.
 Executio non competit pro eo, quod tacite ex instrumento ob quod colligitur, extraneus actus requiritur. ibid. n. 35. ibid.
 Executio non competit ex instrumento locationis pro certo tempore factò, ad tacitam sequentis temporis relocationem, & quare? d. 28. n. 35. ibid.
 Executio competit contra maritum, qui in dotali instrumento, se dotem ab vxore accepisse, fatetur, licet de ea restituenda, nihil in eo cauerit. d. 28. n. 32. ibid.
 Executio competit ex vi instrumenti, pro vera estimatione rei, quam quis obligatus est tradere, si res tempore faciendæ traditionis percipi sit. ibid. n. 34. ibid.
 Executio adversus tertium possessorem regulariter dirigi nequit, nisi in certis casibus, de quibus remissivè. d. 34. n. 67. p. 455
 Executio adversus recognoscens censum, & ad eius solutionem se personaliter obligantem, posteaque rem censuram alienantem, duntaxat locum habet pro rebus possessionis sue tempore decursis, non pro futuris, ibid. num. 68. p. 456
 Executivum ius pro annuis præstationibus ex contractu competens non tollitur unica præscriptione, sed tantum pro tempore decursis intra decennium, quo iuri executivo præscribitur. d. 34. n. 80. p. 459
 Executivum ius ex publico instrumento competens, non est alio iure censendum quam personalis actio, quæ ex contractu vel quasi, in eo contento proficitur, sed ipsam regulis metiri debet, ut regulariter ad tertium passivè non transeat. d. 14. n. 4. p. 162
 Quod ita vetum est, si procedat ex obligatione merè personali, secus si proveniat ex obligatione personali non mera, sed admixtum habente ius reale, quod titulum, & possessionem tertij possessoris, à debitore causam habentis inficiat, ac nullum reddat. dissert. 14. num. 31. pag. 166
 Per legem, vel statutum tributum publicæ scripturæ, locum etiam habet in probatione debiti facta coram iudice, & ad publicam scripturam redacta. d. 1. n. 33. p. 260. & d. 26. n. 16. p. 321. & n. 73. p. 330
 Strictum nimis est, & exorbitans, nec ex sola restitutione pendere debet. d. 23. nu. 26. p. 287
 Per leges Regias concessum publicis scripturis, & privatis recognitis, aliis quæ rebus; eodem modo procedit adversus clericos in eorum foro. d. 23. n. 86. p. 294
 Decennio præscribitur à die contractus, in instrumento purè celebrati, vel termini absolutionem in eo præfixi, aut conditionis convenientis. d. 26. n. 1. & 7. p. 319. & 320
 Subsistere, aut denuò, introduci nequit, præscripta actione ordinaria, in qua illud fundatur, & eius rei exemplum. d. 26. n. 9. p. 420
 Vide etiam in verbis *ius agendi, & ius exequendi*.
 Exemplis licet regulam non restringant, tamen declarant eam, ut non procedat nisi in casibus omnimodis ac propriam similitudinem cum expressis habentibus. d. 29. n. 36. p. 367
 Exemplis non est iudicandum, sed ratione ac legibus. d. 33. n. 41. p. 409
 Expressum illud censetur, quod ex disponentis

mente, & coniecturis colligitur. d. 29. num. 37. p. 367
 Exorbitare verbum quid significet? & quod lex exorbitans à limitatoria nobis differat. d. 7. n. 43. p. 75
 Exequendi ius merè privilegatum, & exorbitans est, & quare? et iure rei effectus. d. 14. n. 4. p. 162
 Expressio eius, quod à iure inest, nihil operatur, etiam si sit conditio, quæ eodem modo quo inest expressa, actu conditionale non facit. d. 11. n. 23. post med. p. 109. vers. *Id quod longè aliter*, & d. 25. n. 2. p. 308
 Expressum multò potentius quam tacitum operatur. d. 12. n. 15. p. 139
 Vide etiam in verbo *Taciti*.
 Expensæ necessariæ ad percipiendos fructus rei censuræ, an deduci debeant ex fructibus ipsis? d. 33. n. 25. p. 406

F

Facere quod per se licitè quis non potest, nec per alium facere valet. d. 27. n. 7. p. 339
 Facere quis tenetur, quod sibi non nocet, & alteri prodest, quæ regula remissivè explicatur. d. 29. n. 63. p. 361
 Facti perplexi, & offuscati liquidatio in summariis iudiciis non fit, sed in iudicium directum, seu plenum referuntur. d. 28. n. 47. p. 355
 Facti quæ sunt à iure non præsumuntur, nec à iudice suppletur. d. 20. n. 18. p. 251
 Facto de proprio deponens pars in declaratione à se facta, etiam per verbum *Credo*, vel videtur, sibi præiudicat, & quare? d. 24. num. 18. p. 299
 Factum proprium ignorare nemo regulariter præsumitur, ibi. d. 8. n. 45. p. 85
 Nisi fuerit implicitum, aut eo tempore gestum, quo quis multis esset negotiis implicatus, in quibus casibus iusta est ignorantia. diff. 8. n. 49. & 50. pag. 85
 Facultatum suarum vires ignorare potius quæ præsumitur, quam scire, ex veriore sententia. d. 8. n. 48. p. 85
 Vide etiam in verbis *Ignorantia, Patrimonium*.
 Falsi querela competit emptori rei, prius alij venditæ, adversus venditorem, & in quo ea differat ab actione stellionatus creditoris pro data adversus debitorem, ei pignerantis rem quam alij prius pigneraverat, remissivè d. 19. nu. 34. pag. 240
 Favendum non sic est vni, ut alter grauetur d. 4. n. 60. p. 40
 Favor ineundæ pacis inter personas publicas publicam causam continet. dissert. 35. num. 126. pag. 491
 Favore aliquorum introductum, in eorum damnum retorqueri non debet. d. 5. n. 19. pag. 52. & d. 25. n. 11. p. 310
 D. Ferdinandus Menchaca, cum interpretationem legum quarundam Regiarum à D. Couart. traditam non satis percussisset, eam immerito respuit, eandem in effectu tradens, quam ipse diversam putavit, & male tribuit Roderico Suarez, contrariam potius docenti. d. 26. n. 57. pag. 328
 Secundum Regale, seu dignitatis, puta Ducatus Marchionatus, non minus individuum est quam Regnum. d. 4. n. 21. p. 3
 Simplex, cuius inuestitura vni vasallo pro eia vita facta est, potest ipsius heres, masculus sibi renouari.

Index Rerum.

renouari petere saltem intra annum d. 13. nu. 14. pag. 153
Amittitur ob culpam vasalli, qui pacta in eo sibi apposita non seruauerit. dissert. 15. num. 95. pag. 195
Item ob alienationem irrequisito domino factam, si feudum sit nouum, & quare in eo possit vasallus per talem alienationem posteris suis præiudicare? dissert. 15. numer. 96. 97. & 98. pag. 195
Antiquum per alienationem vasalli, irrequisito domino factam, non amittitur in præiudicium successorum à primo acquirente descendendum, qui si alienationi non consenserint, eam reuocare possunt. d. 15. n. 99. p. 196
Si sit nouum, etiam si per mortem acquirentis vacet, huius tantum liberi in eo succedunt, non autem consanguinei collaterales, licet de feudo simul sint inuestiti, ita ut quilibet in eo portionem suam habeat, nisi aliud expresse cautum sit. d. 15. n. 100. ibid.
Nec si alienatum sit ab acquirente, potest confors consanguineus talem alienationem reuocare, nisi in casibus, in quibus, & filij reuocare possent alienationem huiusmodi feudi à patre acquirente factam, & quales hi casus sint? d. 15. n. 102. & 103. p. 196
Omne sui naturâ, dum aliud cautum non est, agnationis qualitatem exigit. dissert. 16. num. 3. pag. 200
Vel est merè familiare, siue ex pacto, & prouidentia, vel mere hereditarium, vel mixtum, & quale quodlibet sit? diss. 16. numer. 9. & seqq. pag. 201
Simpliciter alicui pro se, & heredibus concessum, etiam nulla filiorum, aut liberorum facta mentione, mixtum à plerisque putatur, & utramque exigere qualitatem, sanguinis nempe, & hereditatis, & quare? Sed contrarium defenditur. d. 16. n. 113. & 15. p. 202
Non intelligitur mixtum ob id, quod in eius concessione alicui facta pro se, & heredibus addita sit vox masculis, sed familiare tantum, nisi quoad effectum, ut non possit filius feudum retinere, repudiata patris hereditate, quando non est filiorum facta mentio, sed heredum masculorum dumtaxat. dissert. 16. num. 17. & 18. p. 202 & 203
Si sit antiquum, quod & paternum vocant, ius in eo quæsitum est ad alienationem reuocandam omnibus descendentibus in infinitum primi acquirentis, tam per lineam transfusalem, quam directam alienantis. dissert. 16. numer. 73. pag. 213
Quod procedit indistinctè ubi alienatio aliàs licita est, nempe ex domini consensu facta, at ubi omnino illicita est alienatio, ob non requisitum consensum eius, ita demum per agnatos, ad quos huiusmodi feudi successio pertinet, reuocari potest, si familiare tantum sit, siue ex pacto & prouidentia, seu si hereditarium, vel mixtum, d. 16. n. 74. ibid.
Non tamen hoc ius competit etiam in feudo familiari ad certas vitas vel generationes limitato, proximioribus ultimi possessoris, qui renouationis tantum petendæ post eius mortem ius habent, & quare? ibid. n. 75. Cætera vide in verbo *emphyteusis*, & verbo *renouatio*.
Feudatarius, si seruitium sibi in feudo concessione impositum facere recusauerit, feudum amittit, etiamsi seruitium præstandum reale non sit, sed personale, & licet feudum ad fidelitatem præ-

standam principaliter sit concessum, & minus principaliter ad seruitium, & quare? d. 15. n. 89. cum 3. seqq. p. 194
Vide etiam in verbo *Vasallus*.
Feudum etiam perpetuum habeat utilitatem ad heredes transitoriam æquiparatur usufructui personalem tantum utilitatem pro tempore vitæ habenti. d. 35. n. 70. p. 483
Fictio idem operatur in casu ficto, quod veritas in casu vero. d. 6. n. 10. p. 60
Fictio non debet plus operari in casu ficto quam veritas in vero. d. 27. n. 9. p. 340
Fictio, quod res censui subiugata aut aliqua eius pars vendita censetur, repugnat contrahentium voluntati, & declaratæ intentioni & quare? ibid. n. 9. ibid.
Fictio aduersus contrahentium intentionem, nec ab ipsa lege induci potest quia repugnat æquitati, qua fictio niti debet. ibid. n. 11. ibid.
Fictio absque necessitate induci nequit & quare? ibid. n. 12. ibid.
Fictio quod res censui supposita vendatur necessaria non est ad valorem, & iustitiam censurarij contractus & quare? dissert. 31. num. 13. & 19. p. 384
Fictio duplex ex eodem fonte, circa idem proueniens iure non admittitur ibid. numer. 20. ibid.
Fictio retrotractiua in tertij præiudicium nihil operatur. d. 32. n. 80. p. 399
Fictitia venditio & retro traditio rei censui suppositæ non solum superflua est, sed & ipsi consignatiui census naturæ, omnino repugnans, & quare? d. 31. n. 11. p. 384
Fideicommissum si sit electiuum ex familiæ, vel libertorum genere, primo defuncto aut factam electionem, omnes eius generis personæ æqualiter admittuntur, & quid in maioratu? d. 16. n. 45. p. 208
Fidei verbum pro promissione plerumque accipitur tam in iure, quam apud bonos auctores, d. 30. n. 25. p. 376
Fides creditorum data & per eum sequuta de soluendo debito, nihil differt à nuda promissione ipsi facta, qua is contentus est, quæ satisfactionis loco habetur, ibid. n. 29. ibid.
Fidem de pretio habitam non censeri à venditore, simpliciter rem tradente, multo magis verum est accedentibus coniecturis, ibid. n. 34. p. 377
Fides de pretio multo minus habita à venditore censetur per solam præsumptam traditionem rei venditæ, quam per veram, diss. 30. numer. 33. p. 377
Fides de pretio ut videatur habita à venditore, simpliciter rem tradente, quandoque non sufficit solutionis promissio venditori facta, neque vice versa ex eo semper non habita de pretio fides videtur, quod emptor expresse solutionem non promittat nec alter ei satisfaciatur, d. 30. n. 45. p. 378
Fides de pretio habita emptori qui pro manibus se habere pecuniam dixit quam reuera non habuit, sed fessellit, pro non habita in eius odium habetur, adeoque dominij translationem impedit, nec tollit quin venditor rem ita venditam vendicare valeat. d. 30. n. 46. ibid.
Fides de pretio in dubio censetur habita stante consuetudine vel priuata venditoris, vel publica Regionis, aut loci, in quo venditio celebratur, ad creditum vendendi, ibid. n. 60. pag. 379

Fid.

Index Rerum.

Fide Græca vendere, vel mercari quid sit? ibid. n. 64. p. 380
Fidem de pretio habere, actus est apud prudentes reprehensibilis, & quare? ibid. num. 68. p. 380
Fideicommissarius conditionalis interim dum conditio pender valide alienat, post cuius mortem venditio ab initio resoluitur absque præiudicio ficti, cui interim ex venditione ius gæbella quæsitum est. d. 32. n. 82. p. 399
Fideiussori an possit debitor census ex pacto obligari ad eum intra certum tempus redimendum? d. 27. n. 47. p. 345
Filius pro patre, & generaliter vnus pro alio non tenetur, multoque minus pignori potest. d. 35. n. 14. p. 497
Filiationis naturalis probatio valde difficilis est, d. 11. n. 108. vers. *Vide primo*. p. 120
Filiusfamil. patria potestate durante, agere regulariter impeditur. d. 9. nu. 2. p. 88. & 10. p. 89. & d. 11. n. 109. p. 120
Petendo tempus ad deliberandum, videtur interim patrem hereditatis acquisitionem suspendere, ac per consequens transmissionem, quæ sit iustitiam iure. d. 11. n. 108. vers. *Vide primo*. p. 129
Rufus vide verbo *Suus*.
Filius in patris potestate constitutus licet minor sit, ab ea per matrimonij contractum solemniter celebratum apud nos liberatur, & pro emancipato habetur. d. 11. n. 15. & 65. p. 4 & 9. & d. 11. n. 65. p. 117. vbi similia aliarum regionum statuta referuntur remissiuè.
Quod sic liberetur filio magna ex parte favorabile est, ob plures eius rei effectus. d. 11. n. 66. p. 10
An in dubio semper in eius fauorem talis liberatio cedat? d. 11. n. 71. p. 10. & d. 11. n. 64. p. 117
Non tamen, si minor sit, per matrimonij contractum à potestate curatoris liberatur, ob directam inter vnum & alterum eorum differentiam rationem. d. 11. n. 66. cum seqq. p. 10
Emancipatus, bonorum possessionem ex cap. *Vnde liberi*, ad patris successionem ab intestato sibi intra annum competentem, petere tunc omittens, fratri locum facit, nisi minor sit, ac beneficio in integrum restitutionis inuocet. d. 11. n. 23. p. 5
Sub patris potestate manens, non potest res, vel personas etiam filiorum suorum sub sua potestate habere, sed omnes in eandem patriam potestatem reuocantur. dissert. 1. num. 35. pag. 7
Quicquid acquirit, eodem momento patri acquirit. d. 7. n. 33. p. 74
Absque patris consensu regulariter in iudicio comparere non potest, d. 9. n. 2. p. 88. & de intellectu à n. 10. p. 89
Non est ei inuocandum, aut inhonestum id facere, ne res suas amittat, quod sibi ius permitte, puta petere patrem à iudice compelli, ut sibi licentiam præstet ad agendum pro illis bonis aduentitiis, in quibus pater solam administrationem, non etiam usufructum habet. d. 9. n. 14. p. 90
Ita demum ob filialem timorem excusatur, quod aduersus patrem non egerit, ut sibi ad agendum licentiam præstaret, si aliàs pater esset nimis auferens in filios, valdeque moleste ferret, eos paternæ voluntati opponi, idque liquidò probauerit. dissert. 9. num. 25. pag. 90

Suus heres patri, si ab eo institutus sit dato substituto vulgari, censetur institutus sub conditione si se non abstinerit, quæ multum differt à conditione si heres esse voluerit, & quare? d. 11. n. 43. p. 114
Qui se bonis patris immiscuisse ex aduerso non probatur, illius creditoribus ipso iure tanquam heres obnoxius non est ex receptiote sententia, d. 11. n. 48. p. 115
Ex veriore tamen, magisque iuri consona, ipso iure tanquam heres obnoxius est, si se paternam hereditatem abstulisse non probet, ibi num. 49. ibid.
Ex communi praxi intra terminum sibi ad instantiam creditorum concessum voluntatem suam declarare debet verum immiscere se hereditati velit, an ab ea abstinere, & qualiter hoc accipiendum sit? dissertat. 11. n. 15. & seqq. ibid.
Si breuis sibi terminus ad deliberandum à iudice concedatur, in interitum non potest hereditas ut iacens considerari, ut ei curator detur sed tantum illo lapsu, cum ampliore termino iure sibi permissio gaudere vult, & quare? d. 11. n. 12. & 53. p. 115
Matri suæ ipso iure succedere dicitur, nec tamen eo magis ante acquisitionem, siue agnitam matris hereditatem decedens, ad extraneos heredes à se institutos illam transmittit, & quare? d. 11. n. 70. & seqq. p. 118
Etiam emancipatus vel alias non suus, legitimam portionem, sibi ex paternâ, vel maternâ successione delatam, etiam non agnitam aut eius supplementum ad quoscumque ipsius heredes transmittit, & quare? dissert. 1. n. 79. ibid.
Vide rursus in verbis *Emancipatio*, *Emancipatus*, *Gemelli*, *Heredes*, *Mater*, *Regnan*, *Res*, *Senatus Consultum*, *Suus*, *Transmissio*.
Fimiora sunt quæ à iure communi proueniunt, quàm quæ à iure speciali seu privilegio proficiunt, datis paribus terminis, scilicet aliàs. d. 2. num. 11. pag. 15. & dissertat. 6. num. 14. 47. & 48. p. 60. & 65
D. Gregorius I. qui & magnus dictus est, auctor fuit cap. 1. de probat. cuiusque originalis epist. refertur. d. 22. n. 23. in princip. post med. p. 277
Fœmina minor sub cura agens, an ab ea iure communi per matrimonij contractum liberetur? affirmatiua sententia suadet, dissert. 1. à nu. 7. pag. 4
Sed contracta tam in ea, quàm in masculo minore, ut verior retinetur, lateque probatur ibi, à n. 19. p. 5
Pupillaris ætatis doli capax nubere potest. d. 1. n. 16. p. 4
Et quod per tale matrimonium à tutoris potestate liberetur, & in matrimonium transeat nonnulli existimant, ibid. n. 17. p. 5
Quod simul sub curatoris, & mariti potestate sit, inconueniens non est, & quare? d. 1. n. 55. pag. 8
Minor, maiori nubens, sub mariti cura est apud Britannos, Saxones, & Frisios. d. 1. n. 78. p. 11
Minor, in Regno succedens, etiam antequam nubat Regni gubernaculum suscipere apud nos potest. d. 3. n. 52. p. 9
Quælibet regulariter administrationis, & iurisdictionis incapax est. dissertat. 4. numeri 5. pag. 34

Potest

Index Rerum.

Potest tamen illam exercere in consequentiam successione, vel ex consuetudine, aut Principis privilegio. d.4.n.91.p.45
 Etiam nupta verum Regni ad se delati dominium, & administrationem retinet, eiusque maritus dumtaxat Rex est cognomine, & dignitate, non etiam administratione, nisi ab ea mandatam habeat. d.4.n.15.p.34
 An pulchrior sit à Deo condita, quam vir, aut vice versa? ibid.n.65.66. & 67.p.40
 Cetera vide in verbo *Mulier*.
 Femina apud Gallos in Regno non succedit, ex peculiari eorum consuetudine, quæ ortum habuit à lege Salica. d.4.n.91.p.46
 Feminas iurisdictionis incapaces esse quod dicitur, qualiter accipiendum sit? d.4. n.89. & 90.p.47
 Forma lege præscripta omnino seruari debet, aliàs actus contruit, etiam si legis ratio cesset, aut idem effectus sequatur. d.21.n.5.p.255
 Non potest illi per partem renunciari. d.21.n.7.p.256
 Eius neglectio ita demumstratum reddit actum, cum principaliter forma ipsa à lege præscribitur pro substantia, & omnimoda perfectione actus. d.21.n.35.p.261
 Si principaliter tendat ad certum finem, & effectum consequendum, qui per modum acquilientem eodem modo habeatur, non minus valet actus, quam si specificè forma seruatam fuisset. d.21.n.39.p.262
 A lege introducta heredem nominatim instituendi, vel exheredandi, omitti potest si alio modo, quam per nominis proprii expressionem de persona instituti, vel exheredati constet, & quare? d.21.n.42.ibid.
 Idem procedit in forma nominis legatarij exprimendi. n.43.ibid.
 Quæ ex simplici legis, vel hominis dispositione colligitur, & principaliter ad certum finem tendit, substantialis non est. d.21.n.46.p.263
 Si à iure introducta sit in fauorem vnius partis, ita demum per ipsam illi renunciari nequit, si merè substantialis sit, magisque respiciat ius publicum, quam priuatum, sed si principaliter tendat ad certum finem, respicientem priuatum partem vtilitatem. d.21.n.49. & 50. ibid.
 Forma quæ in actus creatione interuenit, in eius resolutione interuenire debet. diss.28. num.86. p.360
 Formositas, vel deformitas, non est causa successione in Regno, sed sobolis proximitas, & primogenituræ qualitas, dissertat.4. num.71. p.41
 Formosus homo (Homero teste) raro inuenitur, qui simul sit robustus, sed imbecillitas, ac effeminatus. d.4.n.67.p.40
 Fortunæ res committenda est, vbi non valet ingenium, teste Baldo, d.4.n.78.p.42
 Franciscus Auilesius notatur, dum putauit primo conductori rerum fiscalium adiectionis à secundo factæ notificationem ad hoc faciendam esse, vt ille possit vincere licitationem, hoc est maiorem adiectionem facere. diss.17. numer.40. post med. vers. *Vnde cauendum*. p.224
 Rursus dum docuit, consentienti sub qualitate diuidua, vel inuicem simili terminum à iudice assignandum esse ad qualitatem probandam, nec antea executionem decernendam fore, licet à nonnullis Regnicolis receptus fuerit, multi-

que iudices eam prætaxam obseruent, & contraria Granatenfis & Hispalensis Senatus referunt. d.24.n.59. ad 71. p.303. & 304
 P. Franciscus Suarez plures requirit circumstantias, quæ vix, aut raro verificari possunt, ad præsumendum in populo ex actibus, etiam longo tempore continuatis, animum se obligandi, & consuetudinem inducendi, rescinditur. d.3.46.p.29
 D. Franciscus Carrasco pro comperto habens, uxorem etiam hodie apud nos posse ab initio paraphernalia bona sibi referuare, idque in dubio, si ea marito non tradiderit, fecisse censeri, conuincitur. d.9.n.36.p.91
 Franciscus Galliarum Rex in bello captus est ab inuidissimo Imperatore, & Rege nostro Hispaniæ Carolo V. cui pro sua redemptione duos filios obfides dedit. dissertat. 35. numer. 131. pag.494
 Fraudes, ac delicta vt videntur, etiam odiosa, & quæ alicui stricti iuris sunt extensionem admittunt. d.3. n.60. p.30
 Fraus, & dolus in dubio præsumi non debet. d.12.n.41.p.143
 Si in probatione testium præsumenda esset, nunquam talis probatio admitteretur contra iuris principia. d.12.n.42. ibid.
 Si ex eo foret præsumenda, quod conductor à locatore, vel alio eius nomine conuenerit, vt rem conductam ob lapsum conductionis tempus vacuam reddat, testibus tantum reconductionem probat, multo magis præsumi deberet admissa ante temporis lapsum simili eius rei probatione, ad perpetuam rei memoriam, & quare? d.12.n.54. & 55. p.145
 Vide Rursus in verbis *Cautela, Confessio*.
 Fructus naturales, vel ciuiles debet ferre res immobilis, vel pro tali habita, vt super ea census consignatus, valide consistere queat deductis expensis ad eos percipiendos. d.33.n.25. p.406
 Fundamentum non est ponendum in lege habente plures, & varios intellectus, diss.28. num.46. pag.355
 Fundi, ex quo census, seu tributum Principi penditur, pro parte petempta pro eadem parte fundi dominus ab eo onere releuatur. d.33. nu.28. p.406
 Fundus emptus ex pecunia redacta ex venditione alterius fundi patrimonialis licet in locum antiqui subrogetur, non dicitur patrimonialis, sed acquisitus. ibid.n.78. p.433
 Fundus constante matrimonio in feudo patrimoniali, alterius coniugis reedificatus nouus censetur, in quo quilibet ex vi statuti super lucrata bona communicantis, dimidiam partem habet. ibid.n.79. p.435
 Furum odio introductum est, vt duplex aduersus eos, actio ad rem persequendam dominis competat, realis nempe & personalis, seu condictionis, & quare? dissertat. 32. num. 52. & seqq. pag.396
 Fures nunquam videntur contrahere nec quasi contrahere cum dominis rerum furruarum ob contrarias eorum omnino voluntates. ibid.n.53. ibid.
 Fur ille intelligitur, vt actio realis & condictionis factura aduersus eum competat, qui nimmos scienter accepit. d.32.n.63. p.397

Index Rerum.

G

Gabella, vide in verbis *Additio, Adiectio, Conductor intra Gabellarum, Leges Regiæ, Locatio*.
 Gabella an debeatur ex venditione, resoluta virtute pacti legis commissoriae vel adiectionis, in diem, aut de retrouendendo? diss.32. num.76. p.399
 Gabellam vel laudemium non deberi ex venditione resoluta virtute pacti existimantur plures, & quare? ibid.n.77. cum pluribus seqq. ibid.
 Gabellæ ius fisco, vel alteri tertio quæsitum non potest ei tolli ob resolutionem contractus, postea contingentem, etiam virtute præuij pacti resolutiui. ibid. n.80.81.82. & 89. p.199. & 400
 Gabella an debeatur ex rehibitione. ibid. num.85. p.400
 Gabellam ex venditionis contractu deberi, nec solutam repeti, cum is postea resolutus est, ex vi pacti de retrouendendo, verbis directis concepti communiter Regnicolæ agnouerunt. d.32. n.90. ibid.
 Gabellam deberi tantum ex contractu celebrato, sub pacto de retrouendendo verbis obligis concepto, non etiam ex distractu frequentius senserunt ac docuerunt interpretes, & quare? ibidem num.91. & sequentibus, ibid.
 Gabellæ solutio apud nos regulariter venditori incumbit. ibid.n.91. p.400
 Gabella quæ debetur ex venditione rei fideicommissio conditionali subiecta non resoluitur, quamuis venditio talis rei resoluatur. d.32.n.82. p.400
 Gabella duplex debetur ex conuentione de resoluendo contractu; si fiat post contractum initium, ac rei, & pretij traditione confirmatum. d.32.n.94. p.401
 Gabella noua debetur ex vineæ venditione, si venditor domus cum emptore in eodem contractu pacificatur, vt eodem pretio quod pro eo accepit, à se postea emptori reddito, vineam pro eo ab ipso emptore accepturus sit licet ex vi illius pacti fiat venditio. ibidem num.97. ibid.
 Gabellam qui negant deberi ex distractu facto ex vi pacti obligi de retrouendendo, illam tamen concedunt si distractus fiat pro minore, vel maiore pretio, ibidem numer. 98. ibid.
 Generalis bonorum obligatio in censu consignatio post specialem fundi subugati frequentissima est. d.33.n.7. p.405
 Genetis proprium est omnes suas species includere, & comprehendere. dissertat. 29. numer. 38. p.368
 Gemelli filij si Regi simul nascantur, nascendi ordine ignorato, & promiscuè ad Regnum admittantur, nulla apparet ratio cur alterius iam admisi filius repellendus sit, vt frequentius interpretes voluerunt. d.4.n.46. p.38
 Ille à plerisque in Regni successione potior esse dicitur, qui Regni possessionem primus apprehenderit, quorum sententia conuincitur. d.4.n.74. cum 3. seqq. p.41
 Cetera vide in verbis *Regnum, Rex*.
 Generaliter, & indistinctè loquentia iura, generaliter, & absque vlla distinctione accipienda sunt. d.2.n.5. p.14

Gerundium importat conditionem, vide sup. in verbo *Participium*.
 Glossa verbo *Substituit*, in l. generaliter, §. cum autem, C. de instit. & substit. rectè intelligitur. d.11. n.101. p.345
 Gl. verbo *pro non dato*, vers. Tu potes attendere, in l.1. ff. si quis in ius vocatus non ierit, expenditur & exorn. d.26.n.94. ad fin. p.335
 Vltima ad fin. in l. tale pactum 40. §. fin. ff. de pact. d.4.n.38. p.38
 Verbo *datam*, circa fin. vers. Et quod dico, in litem si cum exceptione 14. §. hac autem actio, ff. quod met. cau. d.22.n.36. p.280
 Verbo *onerasse*, vers. Item qualiter, in l. quid ergo 13. §. pœna grauior, ff. de his, qui not. infam. & similibus gl. vlt. in l. hodie 13. ff. de pœn. diss.15. n.19. p.181
 Verbo *docenti*, in l. sed etsi quemcumque §. vlt. ff. ad l. Aquil. d.1 n.43. p.7
 Verbo *compellitur*, vers. Distinguitur ergo, in uerba gloss. verbo redderet, ff. qui prior. in pign. hab. d.26.n.33. p.314
 Vltima in l. si cum dotem, 22. al. 23. §. transgrediamor, ff. solut. matrim. & similis verbo *teneantur*, vers. Nos fatemur, in l. necessarius 57. ff. de acq. hered. d.11.n.48. p.115
 Verbo *non existisse*, vers. Et est argumentum, in l. codicillis 91. §. instituto, ff. de legat. 2. improbatum cum communi. dissert. 15. num. 46. in fin. p.115
 Vltima, vers. Et est secundum hoc, in l. ex facto 17. §. fin. ff. ad S. C. Trebell. explicatur & exorn. d.16.n.15. p.202
 Verbo *iudicium*, vers. Prima placet, in l. 4. §. Iulianus, ff. de aqua & aqua plur. arc. probatur & exornatur. diss.14. n.43. vers. *Contrariam*. p.169
 Verbo *non habentes*, in l. acta 45. §. contra indefensos, ff. de re iud. expenditur aduersus eundem Accus. alibi, & exornatur. d.5. num. 25. p.52
 Verbo *incertum*, in l. certum 6. ff. de confessis, expenditur pro Bart. eius immemore; & doctrina exornatur. diss.14. num. 27. cum 1. seqq. p.299
 Verbo *impetrabile*, vers. Et est simile, in l. 1. §. permittitur (al. §. plane) ff. de aqua quodid. & est. optimè intelligitur, dissert. 16. num. 28. p.204
 Prima in fin. in l. ab executione 4. ff. de appellat. & in l. ab executione §. Cod. quor. appellat non recip. expenduntur, & exornantur. diss. 22. num. 5. p.273
 Sed contraria eiusdem Accusij sententia alibi magis probatur ibi. n. 16. p.280
 Verbo *denatur*, vers. Et quod dicit, in Auth. si quis ruinas, C. de Sacros. Eccles. expenditur & exorn. d.15. n.28. p.183
 Verbo *nullum*, vers. Quid autem in adultio, in l. pen. C. si aduersum iud. rescinditur, & contraria eius sententia alibi magis probatur. d.5. n.24. & 25. p.52
 Verbo *ultraneam*, vers. Nisi forte, in l. Imperialis 23. §. similes, C. de nupt. verbo ad honores, vers. Vel dic, in l. vni. C. de mulier. & in quo loco, lib. 10. gl. fin. in c. si seculi leges 9. 12. q. 2. verbo *militares*, in summa 1. q. 3. & verb. *sin. reman. ac verbo consuetudinem*, in c. dilecti 4. de arbitris, pro eadem sententia expenduntur & exornant. d.4.n.90. p.45
 Verbo *supplicio*, in Auth. sed iam necesse, C. de donat. ante nupt. expenditur. d.21. n.23. p.257. & intelligitur, & exorn. ibid. n.73. p.269

BBB Verbo

D. D. Vela Dissert. Iuris 7. Im. I.

Index Rerum.

Verbo in liberis, in fin. in l. omie. C. de his qui ame... Verbo interrupta, in l. cum notissimi 7. §. imo, C. de... Verbo extendimus, vers. Sed nos dicimus, & gl. vlt. in l. fin. C. eod. tit. Prima in l. diversis 8. C. qui potiores, intelligit. & exornat. d. 21. n. 12. p. 257 Verbo suum robur, circa finem, vers. Secus si agat, in l. scripturas 11. C. eod. tit. & similis verbo Authentica, vers. In reali, in cap. 2. de fide instrum. expendantur & exornantur. dissert. 21. num. 4. pag. 255 Earum tamen sententia refellitur ex veriore ac receptiore sententia, ibi n. 34. p. 260 Eadem glof. verbo suum robur, ad med. vers. Tu dic plenius, & similis glof. i. circa fin. vers. Vel dic quod scripsit, in l. neque scriptura 6. C. de compensat. expendantur & exornantur. d. 21. n. 70. post med. p. 267 Verbo praponi, in d. scripturas, expenditur. d. 21. n. 6. p. 256 Impugnatur tamen cum magis communi, ibi n. 48. p. 263 Verbo hypothecam, in l. assiduis 12. C. eod. tit. refellitur cum magis communi. d. 26. nu. 34. cum seqq. p. 324 Verbo licet anterioris, vers. Tu dic tertio, in d. l. assiduis & similis verbo creditoribus, ad fin. in §. fuerat, in §. de act. probantur, & exornantur. d. 21. n. 68. post princip. p. 267 Verbo data in l. assiduis, expenditur & exornatur. d. 21. n. 12. & 69. p. 257. & 267 Verbo passionibus, vers. Item est alius casus, in l. vn. §. illo proculdubio, C. de rei vxor. act. & penult. in l. fin. C. ad l. Jul. de adulteris, pro eadem sententia expendantur, & exornantur. d. 14. n. 22. 23. & 24. p. 165 Vltima vers. Sed excipiendo, in d. l. fin. d. 14. n. 25. ibid. Verbo dotialium, in l. si quis posthac 9. C. de bonis prescript. expenditur. d. 21. n. 12. p. 257 Et intelligitur, atque exornatur ibi num. 72. pag. 268 Verbo admonitus, in Auth. de hered. & falcid. §. si quis autem non implens, collat. 1. expenditur & remissive exornatur. d. 23. n. 48. p. 289 Verbo tradere, vers. Sed cum hodie, in Auth. de non alienand. §. quod autem, vers. Neque illud, collat. 1. expenditur, intelligitur, & exornat. d. 15. n. 38. p. 185 Verbo meliorationum, in §. scire autem, eiusdem Authentici, & similis verbo emphyteuot, in §. adeo autem in §. de locat. & conduct. d. 16. n. 79. pag. 114 Verbo parentes, in Auth. ut hi qui obligatas se habere perhibent res minor. §. ut autem, collat. 6. magis cum aliquibus probatur aduersus alias glossas contrarias, frequentius receptas. d. 11. n. 49. p. 115 Verbo per annum, in c. 1. §. Titius filius, si de fundo defuncti contentio sit in visib. feud. expenditur & exornatur. d. 16. n. 69. p. 212 Verbo non nouam, vers. Vnde si Episcopus, in cap. preceptis, 12. dist. gl. vlt. vers. Et est hic argumentum, in c. 1. 24. q. 1. & verbo rem nouam, in c. non satis, 34. q. 1. pro eadem sententia expendantur, & exornantur. dissert. 15. num. 79. pag. 191

Verbo regionibus, vers. Item est hic argumentum, 16. dist. & verbo alegans, vers. Sed non est ita, & verbo publico promulgauerit, in c. 1. de postulat. prelar. d. 16. n. 60. p. 211 Verbo per singulas, in fin. in c. Hadrianus, 63. dist. obiter intelligitur. d. 4. n. 32. p. 37 Et late exornatur. d. 22. n. 23. circa fin. p. 277 Verbo iudicari, vers. Sed temperate potest, in c. sicut alterius 39. 7. q. 1. exornatur. d. 1. n. 43. p. 7 Prima, & secunda in c. ad aures 7. de reb. Eccles. d. 15. n. 54. p. 187 Verbo inuestire, in c. 2. de feudis, explicatur & exornat. d. 15. n. 105. in fin. p. 197 Vlt. in c. tua fraternitas 4. de sponsa duorum, licet communiter recepta, refellitur. d. 21. num. 38. pag. 262 Vlt. circa fin. vers. Et alia ratio, in c. etsi necesse 5. de donat. inter. expenditur & exornat. d. 22. n. 23. circa fin. p. 277 Verbo inhbentes, vers. Item non obstat, in Clement. 1. de iure patronat. dissertat. 21. num. 37. pag. 261 Alias glossas testibus adiunctas vide in indice locorum, & aliaz quas cumulate longum esset librum hunc percurrenti passim occurrunt. Glossa dictum accipiendum est secundum legem, quam allegat. d. 13. n. 4. p. 151 Grauumen vinculi a patre plures filios habente in tertia bonorum parte in qua vnum meliorauit, recte ab initio impositum ex post facto vires habere definit, cum vnus tantum tempore mortis superest, d. 33. n. 34. p. 33 Grauari me dicitur omnis, qui me cogit actum facere, licet damnum mihi non inferat. d. 11. n. 60. pag. 145 Gratificatio, siue libera electio in Principem, cuiuslibet ex gemellis, Regi incerto ordine nascentibus, a plerisque conceditur quorum sententia conuincitur, siue ea concedatur patri, siue Regni magnatibus, & principalium ciuitatum procuratoribus, Regnum ipsum representantibus, d. 4. n. 53. ad 54. p. 139, & 40 Non est hic locus vbi de iure tertij tractatur, nisi in casibus a iure expressis, ibi num. 59 pag. 40 D. Gregorius I. qui & magnus dictus est, author fuit cap. 1. de probat. eiusque originalis epist. refertur. dissert. 22. num. 23, in princip. & post med. p. 277 Gregorius XIII. Nicolai V. bullam confirmat & declarauit ad instantiam prudentissimi perpetuoque memorandi Regis quondam nostri Philippi II. eiusque verba referuntur, id. 28. nu. 67. 73. & seqq. p. 358 D. Gregorij Lopez Madera noua interpretatio a plerisque recepta ad l. obfides 11. ff. de testam. referat & refellitur. d. 35. n. 118. p. 491 Gregorius Lopez in l. 3. gl. 4. in fin. tit. 15. partit. 2. primo aspectu non satis vt videtur legis mentem percepisse, sed descendit vt saniorum sensum amplexus fuerit. d. 3. n. 9. p. 25 Vr contractus notatur in l. 7. gl. 1. vers. Restat ergo, tit. 2. & in l. 8. gl. 4. tit. 29. partit. 3. d. 9. num. 17. pag. 26 A contrarietate vendicatur, quam secum videtur contrahere in l. 8. glof. 1. tit. 3. & in l. 1. glof. 2. tit. 21. partit. 3. d. 24. n. 63. & 66. p. 303 Gubernatores, aut dominos plures non habere subditroum interest, d. 1. n. 8. p. 4 Gulielmi de Ludouicis singulare 65. librorum, aut typographorum incuria corrupte scriptum est

Index Rerum.

est absque negatione ante verbum passum, quae necessario supplenda est, vt legitimus authoris sensus constet, necid esse nouum ostenditur, d. 13. n. 4. p. 151 H Adriani in 4. sententiar. locus expenditur pro interpretat. loci D. Thoma, d. 19. nu. 25. pag. 311 Hereditas postquam adita est, non proprie dicitur hereditas, sed patrimonium heredis, d. 5. nu. 50. pag. 54 Nondum adita non transmittitur, etiam si ex substitutione delata sit, d. 11. n. 2. & 3. p. 107 Qua autem ratione valde difficile est, d. 11. n. 4. & seqq. p. 107. maxime a n. 12. p. 108 Vbi variationibus ommissis vera traditur. Delata cum est, & non ante adiri ab herede potest, d. 11. n. 9. p. 108 Ante aditionem transmitti nequit, nec vt acquirata primo heredi, nec vt acquirenda per secundum ei succedentem, d. 11. n. 12. ibid. Non nisi volenti, & animum suum quomodocumque declaranti acquiri potest, d. 11. nu. 13. ibid. Illis tantum a lege defertur, qui vel a defuncto heredes scripti sunt, vel ab intestato ad eius successiorem vocantur, d. 11. n. 15. ibid. Hereditatis emptor, qui a creditoribus hereditariis conuentus sponte suscipit actiones hereditarias, tacite cum illis pacisci videtur, vt ab herede vendente non petant, dissert. 27. num. 32. pag. 343 Haredes debitoris personalis absque hypothea pro virili tantum parte pro debito conueniunt, quod si debitum hypothecarium sit, singuli haredes hypothecaras res possidentes in solidum pro eo tenent, dissert. 34. n. 6. p. 442 Heredum hereditibus delata non est, & ideo non potest per eos adiri, d. 11. n. 16. p. 108 Delata ad eundem ius personale est, quod ad alium regulariter non transit, sed cum persona extinguatur, & quod proprie eius personale sit quaelicetque id nomen conueniat iuri ad eundem, d. 11. n. 17. p. 109 Tacens non datur vbi adest suus heres, propter dominij continuationem, quae ipso iure a morte patris fit in filium, dissert. 11. num. 31. & 32. pag. 111 Defunctum representat, ac pro domino est, vt & agere, & conueniri possit, ad alioque iuris effectus, d. 14. n. 58. p. 175 Ex capite seu potentia fuitatis an transmittatur vt quaeritur, vel vt querenda refertur communis sententia, quod transmittatur, vt querenda, sed contraria, quod vt quaerita potius transmittatur, vt verior retinetur, d. 11. n. 35. & 36. p. 112 Heredes difficultate a tertijs possessoribus hereditaria bona auocant, & facile ab ipsa hereditate iacentes, d. 5. n. 42. p. 54 Ex asse siue in solidum instituti, siue liberi testatoris siue extranei, etiam stante lege Papia hereditatem ante apertas tabulas adire poterant, quam tamen interim absque aditione decedentes amittebant, siueo ad eam admissio, d. 11. nu. 91. pag. 121 Heredi siue suo siue extraneo tempus 30. annorum ad deliberandum superesse existimantur plures, eo quod tali iuri non minori tempore praescribitur quorum sententia simpliciter accepta impugnetur, ac declaratur. d. 11. n. 54. & 55. p. 116 D. D. Vela Dissert. Iuris Tom. I.

Si terminus a deliberandum a iudice praestitutus sit, an & quando illo lapsu excludatur, vel pro aduente habeatur ad instantiam substituti, vel creditorum, aut legatariorum, qualisque hic terminus esse possit a iudice, vel Principe concessus, d. 11. n. 56. p. 116 Scripto si terminus ad deliberandum a iudice praestitutus ad instantiam exheredati, illo lapsu statim deliberare compellitur, aut omnino excluditur, & qualis hic terminus esse debeat, sibi in provincia degente, vel ab ea absente, d. 11. n. 57. p. 116 Hereditibus suis non minus quam sibi contrahentes prospicere velle censetur. d. 16. n. 29. p. 212 siue in vers. At adhuc dies ad med. Heredis verbum regulariter omnes heredes in infinitum complectitur. d. 15. n. 33. p. 184 Heres in vniuersum defuncti ius succedit. d. 11. n. 10. pag. 108 Heredis primi testatoris est heres. d. 11. n. 11. ibid. & de intellectu n. 23. p. 109 Cum aliis institutus, sicut portionem a se aditam ad ipsius heredes transmittit, sic & ius accrescendi ad eam, quod reale est, d. 11. num. 22. ibid. Mediatos vel immediatos eius defuncti, qui ab altero institutus heres est, ita demum primi testatoris heres esse intelligitur, si quilibet adierit hereditatem eius, cui successit, dissert. 11. num. 25. ibid. Ex quorundam sententia immediatum tantum heredem representat, non vero primum testatorem, sed contrarium tanquam versus defenditur. d. 11. n. 24. ibid. Transmissarius filijfam. antequam se hereditati paterna immisceret decedentis, si & ipse decedat filij tantum hereditate adita, cum de paterna nihil dixisset, hanc etiam cum transmittit beneficio ad proprios heredes transmittit, quod in alijs transmissionibus non ita facile procedit, licet idem receptum sit, d. 11. num. 37. pag. 112 De paterna filij transmittentis hereditate aliquid amouens, vel per interpositam personam fraudulenter emens, patris creditoribus respondere cogendus est, & quare in hoc differat ab herede extranei, d. 11. n. 38. ibid. Si laesus sit in eo, quod intra legitimum tempus hereditatem non adimit, & restitutionis in integrum beneficio sibi tanquam minore, vel etiam maiore ex iusta causa competente, vfos non est, an & qualiter id beneficium ad heredem suum transferat, d. 11. n. 112. p. 133 Caetera vide in verbo Transmissio. Heres, fideicommissio post mortem grauatus, in ipsius fideicommissi restitutione semptus vtilis, & necessarios reputat. d. 14. n. 60. ad finem. p. 175 Adde Tauristas ad l. 46. Tauri, D. Molinam de primog. lib. 1. cap. 26. num. 14. & post alios Ioan. nem Garciam de expens. c. 13. n. 43. ad fin. Fular. de substit. q. 669. ex num. 1. D. Ioan. del Castill. controu. tom. 5. cap. 65. num. 13. 14. & 15. & laius a numer. 84 D. Hennegildus Gothorum Rex sub patre Leonigildo martyrium passus est. vide in verbo Leonigildus. Hieronymus Cenallus dum putat possessionem cui conductor incumbit nullius momenti esse ad coque non posse illum, vt tertium possessorem considerari, refellitur, dissert. 19. num. 57. pag. 143 BBb 2 Rursus

Index Rerum.

Rursus dum existimat, conductore non ex sua persona, sed domini, cuius nomine possidet, personali actione adversus dominum competente conveniri posse. d. 19. n. 59. ibid. Dum à Parladocio discedere vult, sibi ipsi iuxta verborum corticem contradicit, & in illius potius sententiam incidit. d. 13. n. 28. p. 112 Defenditur iuxta mentem, quæ verbis potior est. num. 29. ibid. Si quod verba sonant dicere voluisset, præter manifestam sui ipsius contradictionem, re prorsus absurdam diceret, & quare d. 13. n. 30. p. 187 Mens eius qualis fuerit, ex ipsius posterioribus verbis deprehenditur, quomodo etiam intelligitur à Steph. Gratiano. d. 25. n. 31. p. 312 Hispaniis fluvij inundatio anni 1616. commemoratur. d. 33. n. 1. p. 404 Homo in dubio iuris dispositione se conformare videtur. d. 29. n. 19. p. 167 Hominum illa natura, & propensio est, ne res suas facile iactent, vel amittant. d. 30. n. 72. p. 381 Homo liber potest operas suas gratis aliis promittere, vel pro certa mercede locare. dill. 35. n. 4. p. 471 Homo liber ab humana commercio exemptus est, nec alterius dominio, aut possessioni subiecti potest. ibid. n. 88. p. 486 Homo res fructifera dici potest, & quare? ibid. n. 103. p. 488 Hispana consuetudo circa Regnam nubentem, quod & ipsa, & maritus simul Regnum admittunt, an inducta fuerit ex duobus actibus longissimo tempore observatis, qui idita factum est? d. 4. n. 14. & 99. p. 34. & 47 Hypotheca resoluitur solutione, aut satisfatione debiti, pro quo contracta est. d. 10. n. 10. p. 247 Ut contrahatur, expressa partium conventio iure desideratur. d. 20. n. 25. p. 249 Prælationem habet ex tempore, quod licet ex simplici chirographo, delituro solemnitatibus scripturas, Cuius prioribus, in tertij præiudicium non probetur, at probatur recte duobus testibus, de die, & tenore contractus deponentibus, & quare? d. 21. n. 53. p. 264 Tacita à iure inducta pro dotis restitutione, eiusque prælatio non minus locum habet in dote promissa ab initio, postquam numerata post hypothecam præsentij alij creditori constitutam, quam locum habet expressa, & quare? d. 26. n. 36. p. 325 Omnis tacita eadem omnino vim, & potestatem habet, ac expressa, cui proinde, si posterior sit, præfertur. d. 16. n. 37. ibid. Tacita privilegium nedum concessum est initio date dote pro eius restitutione, sed etiam promissa, competens à tempore contracti matrimonij, vel subsecuta promissionis, licet numeratio postea emanaverit. dill. 26. numer. 39. ibid. Vide rursus in verbo Actio hypothecaria, Dos, Chirographum, Conductor, Creditor, Executio, Locatio, Locar, Pactum de non alienando, Pignus, Successor singularis. Hypotheca ius privilegiatum an habeat venditor rem emptori tradens, fide habita de pretio, aliis amptoris creditoribus? d. 30. numer. 16. cum pluribus seqq. p. 375 Hypotheca regularis, ac propria accessoria est personalis obligationis, cum qua concurrat ad securiorem executionem contractus & debiti exactionem, quare etiam illa extincta sit personalis tamen obligatio, vt pote principalis sem-

per manet. d. 33. n. 46. p. 409 Hypotheca inducitur ex constitutione census super certo fundo facta. d. 34. n. 2. 21. & 22. p. 441. 446. & 447 Hypotheca inducta ex constitutione census super certo fundo, facta est accessoria personalis obligationis, veluti principalis. ibid. numer. 3. p. 442 Hypotheca supra dicta requirit excussionem debitoris, antequam ad singularem rei possessorem deveniat. ibid. n. 4. ibid. Et huiusmodi hypotheca inductiva est n. 5. & 8. ibid. Et an sit regularis? n. 11. p. 443 Hypotheca si in pluribus fundis consistat, qui ad diversos deueniunt possessores, quilibet insolidum hypothecaria actione conveniri potest, etiam si vniuersales successores sint debitoris hypothecarij. d. 34. n. 5. cum seqq. p. 442 Hypotheca censuali irregularis si pluribus consistat fundis ad diversos possessores deuenientibus, non potest à quolibet in solidum census exigi, sed tantum pro rata rei possessæ. d. 34. n. 11. p. 443 Hypotheca proprie quid sit, & vnde dicta? d. 35. n. 1. p. 471 Hypotheca ceditur personali obligationi, vt creditori cautius consulatur. ibid. n. 3. ibid. Hypotheca & pignora in respectu effectus non personam obligant, sed rem sequuntur, & res quæ illis tenentur cum eo onere transeunt ad quemlibet possessorem, secus inspecta origine obligationis, & quare? d. 35. n. 15. p. 472

I

Iacobus Reuarius, vt enaderet difficultatem §. item iniri. inst. de curat. p. tavit Tribonianum ibi ius antiquum legis latoris mira fraude, siue ipsius deceptione, inscitia, aut negligentia pro nouo nobis obtulisse, sed ipsius potius inscitia vel temeritas notatur, ab eiusque calumnia Tribonianus defenditur. d. 2. n. 15. 16. & 23. p. 15. & 16 Ignorans plerumque suo iure priuatur, & sine culpa punitur, quod ex causa fieri iure potest. d. 8. n. 40. p. 84 Regulariter tamen culpam, aut negligentiam non admittit, nec damnatur, aut poenam patitur. d. 16. n. 65. p. 212 An adversus eum præscriptio corrat, vide in verb. Præscriptio. An & qualiter transmittat, vide in verbis Heres, Suis heres, Transmissio. Ignorantia facti alieni regulariter præsumitur, facta verò proprij non æquè, nisi in quibusdam casibus. dill. 8. numer. 31. 45. 49. 50. & 51. p. 83. 84. & 85 Patrimonij proprij an præsumatur ibi numer. 46. & 48. p. 85 Illatio non rectè fit in separatis de vno ad aliud. d. 1. n. 38. & 76. p. 7. & 10 Impedimentum facti regulariter præscriptionis cursui non officit, sed locum tantum facit restitutioni in integrum, iuris verò non potest obstatæ præscriptioni actionis executivæ, quia simul obstatæ præscriptioni actionis ordinariæ, quæ maiorem vitam non habeat. d. 26. numer. 52. p. 327 Impeditus non dicitur, nec vt talis contra se præscriptionem euitat, qui impedimentum facile remouere potuit, & in eo fuit negligens. d. 9. n. 9. p. 89

Index Rerum.

Imperatores, ac Reges duo eodem tempore qualiter olim plerumque fuerint? dill. num. 100. pag. 47 Leo, & Iustinianus, rerum Ecclesiasticarum alienationem præcisè prohibuerunt, quacumque etiam causa, & sollemnitate intercedente: noluerunt tamen ita amplam interpretationem alienationis verbum accipere, vt ad omnes omnino contractus traheretur, per quos vile dominium transferretur, sed ad eos tantum, per quos in infinitum huiusmodi translatio fit, & ideò permiserunt concessionem vtilis fructus, & emphyteusis vitalitæ vsque ad tertiam generationem. d. 15. n. 47. cum duobus seqq. p. 187 Imperium, eiusque indiuiduitas, non potest per R. P. quoquoque immutari, multoque minus Regnum, in quo minus iuris habet. d. 4. n. 82. p. 45 Impositio oneris per viam contractus, vel legati super fundo, aut simili re, facta vltra personalem importentis, & eius hæredum obligationem, importat etiam realem pignoris, seu hypothecæ. d. 33. n. 4. p. 404 Impugnans instrumentum, vide Instrumentum, Impugnans. Infans si in iudicio conueniendus sit, an ei curator à iudice dari possit, vel tutor tantum, & qualiter? remissiuè. d. 2. n. 42. p. 17 Patrisfam. hereditatem sibi velut suo delatam ad quoscumque transmittit. d. 11. n. 28. & 106. p. 110. & 127 Si ei sit delata hereditas à matre, vel alio ex linea materna, aut à penitus extraneo, isque debeat ante illam ipsius nomine aditam per patrem, vel auum, aut proauum paternum, transmittit eam velut aditam ad eundem patrem, auum, vel proauum, & quare? d. 1. d. 105. cum seqq. p. 126 Eius nomine potest pater nominationem in emphyteusis, vel alium actum filio vtilem facere. d. 16. n. 42. p. 207 Infans filius patri, in cuius potestate erat, superuiuens, & ante patrem hereditatis immixtionem eius nomine factam decedens, non ad hunc, sed ad illum tantum huiusmodi hereditatem transmittit, aduersus Anton. Thefaur. & decil. quam defendit. d. 11. n. 105. p. 120. ver. In eo verbo, & n. 106. ibid. Si post delatam sibi hereditatè extranei, vel ascendentis materni, puta auiæ, ante eam aditam interitus absque liberis debeat, illam transmittit ad solum patrem, vel alium ascendentem paternum, propriam verò, quam relinquit, transfert iure successione ad patrem, & matrem simul, vel alios parentes proximiores vtriusque lineæ, quibus quoad delatam transmissionis iure præfertur paternus, etiam remotior: parentibus verò ex linea materna deficientibus, vtranque hereditatem transfert ad paternos proximiores, qui supersint, licet adint defuncti fratres, ad quos si soli supersint, propriam hereditatem successione iure transfert, delata vero deuoluitur ad legitimis heredes eius, à quo delata est, d. 1. d. 107. ad fin. p. 107 Cætera vide in verbis Suis heres, Transmissio. In iuriam nemini facit qui suo iure vitur, d. 15. n. 7. & 24. p. 180. & 182 Instrumentum publicum iure regio Castellæ adionem executionum præbet, d. 27. n. 15. p. 140 Instrumentum publicum est clausulam quam guarantee vocant non habeat paratam nostrati iure executionem habet, d. 28. n. 31. p. 153 Instrumentum publicum rem inter contrahentes manifestam, & probationem vt aiunt) pro-

batam facit. d. 10. n. 67. p. 103 & d. 25. n. 42. p. 313 Irritum si sit, non censetur irritans contractus in eo contentus, nec vice versa, & quare? d. 10. n. 69. p. 103 Locationis secundo successio conductori factum, vim suam exerere nequit aduersus primum, cum quo illud contractum non est, nec contractus celebratus. d. 14. n. 3. p. 161 Si à notario partibus lectum non sit, possunt illa iustam ignorantiam præterdere clausularum valde præiudicialium, ibidem contentarum. d. 20. n. 41. p. 251 Ut executioni mandetur iuxta varia statuta sic disposita, certum debet esse, ac liquidum, maxime iure Regio Hispano. d. 14. n. 30. p. 300 Etsi non exprimat certam quantitatem, sed in genere tantum damni vel interesse referat in eo sit promissa, præmissa tamen liquidatione executioni mandari potest. d. 24. n. 31. ibid. Conditionale similiter liquidandum est, siue eius conditio summarie verificanda, & probanda recitata, antequam executionis mandatum deccatur. d. 24. n. 36. p. 300 Causam in ipso expressam continere debet, vt executionij mandari possit, etiam si clausulam guarantee iam habeat, contra plures, & quare? d. 15. n. 7. p. 309 Si velut falsum ciuiler impugnetur, eius fidei detrahitur, donec legitime comprobetur. d. 25. n. 53. p. 315 Priuatum longè diuersam naturam quoad executionem habet à publico, & id. diuersum in vno quam in alio ius constituitur. d. 26. numer. 44. p. 326 Rursus vide in verbo Scriptura. Intentio agentium in quolibet actu inspicenda est potius quam verba. d. 31. n. 10. p. 383 Interdicta possessoria vtili competunt pro iure censuali, vel simili perpetuo, non etiam pro momentaneo vel temporali. d. 35. n. 23. p. 474 Interdictum Ecclesiasticum est olim pro pecuniario superiorum debito imponi posset, postea prohibuitur est imponi in extravagante proinde de senten. excom. quæ nonnullis Doctoribus exornatur. d. 35. n. 137. p. 496 Interdictum Ecclesiasticum non minus deccri prohibetur pro condemnatione pecuniaria ex delicto descendente, quam pro causa merè pecuniaria, seu ciuili. p. 5. n. 59. p. 56 Interesse pecuniatum demtaxat consideratur in administratione, & locatione honorum Principis, vel Reipublicæ quo cessante præualet æquitas, quæ dicta vt primus conductor sequenti, erga quem nulla datur affectio, pro pretij augmento ab hoc facto præfertur, d. 13. n. 36. & 37. p. 156. & d. 17. n. 10. & 11. p. 218 Quod procedit etiam in locatione prædiorum Ecclesiæ. d. 13. n. 31. & seqq. p. 157 Idem in locatione iurium fiscalium, vel publicorum, & quare? d. 17. n. 12. p. 218 Interrogationes olim ad actorem instantiam primo, ac potissimo modo fiebant ad litem præparandam, idque ad duplicem finem, secundo habent ad litem decidendam, & ex responsione ad interrogationem vno vel altero modo factam diuersimodè actio interrogatoria nascebatur, & quæ in vtu esse desierit Iurisconsultorum sculo? d. 22. n. 13. cum tribus seqq. p. 276 Inuentarium bonorum à marito matrimonium contracturo in eius initio fieri valde apud Hispanos vtilitatum est, vt eius capitale postea cognoscatur. d. 8. n. 54. p. 85